

Política | Actualitzat el 08/06/2017 a les 16:40

Qui és qui en l'entorn de Germà Gordó

L'exconseller de Justícia gaudeix de suports especialment a Barcelona ciutat, tot i que també va esforçar-se a tenir quadres al territori en el procés de refundació | Nova Convergència pronostica més baixes al PDECat, però la direcció no preveu que aparegui una escissió motivada per l'adeu de Gordó i Pitarch

Germà Gordó, davant la seu de l'antiga Convergència amb membres del seu equip | ACN

El 7 de juny del 2016 va ser un dia rellevant en la refundació de CDC. Un centenar de quadres situats al voltant del projecte que comandaven Jordi Turull, Miquel Buch, Neus Munté i David Bonvehí es van reunir a Gironella per debatre el futur del partit i, pràcticament a la mateixa hora, la plataforma Nova Convergència -encapçalada per Germà Gordó i Teresa Pitarch- se citava al Cafè Zurich de Barcelona per esbossar el manifest destinat a influir en el repensament nacionalista. En aquell text, segons explicava l'entorn de Gordó, hi havien participat dues-centes de les més de cinc-centes persones que integraven la plataforma. Els integrants d'aquella fotografia al Zurich serveixen per definir l'entorn més immediat de l'exconseller de Justícia, que ha marxat del PDECat després de ser investigat pel cas 3%

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/132287/tsjc/obre/diligencies/contra/germa/gordo/cas>) i amenaçant amb crear un nou partit

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/132309/gordo/deixa/pdecat/esco/junts/si/pero/no/plega/diputat>)

La persona més rellevant de l'entorn de Gordó és, sens dubte, Teresa Pitarch. Era presidenta de l'Institut Català de les Dones (ICD) -ja ha estat cessada

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/132593/govern/cessa/teresa/pitarch/ma/dreta/gordo/despr/deixar/pdecat>) per la consellera de la Presidència, Neus Munté- i ahir dimecres va enviar una carta a la coordinadora general del PDECat, Marta Pascal -amb qui ha parlat en diverses ocasions al llarg dels últims dies- per estripar el carnet

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/132524/teresa/pitarch/ma/dreta/gordo/tamb/abandona/pdecat>)

. No està d'acord amb la manera com s'ha tractat Gordó -Pascal li va demanar que entregués l'acta de diputat i Junts pel Sí li ha exigint que abandoni el Parlament- i ha optat per marxar del partit.

Una assemblea de Nova Convergència prevista per al 17 de juny servirà per decidir si la plataforma es converteix en un partit. De moment, però, Gordó no es planteja formar una nova formació a curt termini. Un dirigent afí a la direcció com Jordi Xuclà, coordinador dels diputats i senadors del PDECat a Madrid, assegura que no tem una "escissió".

Les primàries a Madrid, primer episodi

Pitarch va intentar presidir la vegueria barcelonina del partit, però es va quedar amb un 28,5% dels vots davant de Mercè Homs, que es va imposar àmpliament. No era la primera vegada que Gordó intentava un pols intern: les primàries que van enfrontar Francesc Homs i Sílvia Requena per liderar CDC a Madrid ja van indicar els moviments que feia l'exconseller de Justícia. Els més propers a Homs feien circular una captura de pantalla en què s'hi veia un presumpte missatge de Gordó en què demanava votar per Requena, una dirigent amb àmplia trajectòria convergent. No va passar del 20% dels vots, però va gaudir d'atenció mediàtica durant dies perquè eren les primeres primàries que feia CDC. Aquesta setmana ha aprofitat per defensar una reforma constitucional - allunyada de l'ideari del PDECat- a través del seu compte de Twitter.

És un secret àmpliament sabut que després dels judicis pel 9N i les condemnes no hi ha cap més sortida que instar reforma constitucional

? Sílvia Requena (@silviarequena68) 6 de juny de 2017

(<https://twitter.com/silviarequena68/status/872202375297191937>)

Si es repassa la candidatura que va bastir Gordó per liderar les noves sigles convergents, retirada a última hora, es poden veure els esforços que va destinar a ampliar suports més enllà de Barcelona, el seu hàbitat natural. De fet, en privat sempre assegurava que tenia el suport assegurat d'almenys vuit agrupacions de districte a la capital catalana. Jordi Martí, regidor a Barcelona, i Edgar Collado, un quadre de Nou Barris, eren dos dels seus principals suports. Ara bé: si volia aspirar a un lideratge nacional, havia de sortir de Barcelona. Per fer la llista va anar a buscar -entre d'altres- Joan Ubach, alcalde de Tremp, i Clàudia Nieto, procedent de la JNC del Ripollès.

També va aconseguir el fitxatge de Jordi Vera, president de CDC a la Catalunya Nord, així com el suport de Rosa Pujol, alcaldessa d'Aitona. Sílvia Requena, a qui ja havia fet costat en el pols davant Homs, es va sumar a la candidatura juntament amb Carme Borbonès, presidenta de Càritas a Catalunya, i Miquel Sàmper, segon tinent d'alcalde a Terrassa. En la llista també hi figurava Oriol Martín, que havia estat president del consell nacional de la JNC, i Jordi Miró, director general a la conselleria d'Ensenyament. Miró va ser qui es va aixecar, el primer dia del congrés fundacional del PDECat, per reclamar una esmena a la totalitat al plantejament que va fer la cúpula. Avui ha estripar el carnet

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/132593/govern/cessa/teresa/pitarch/ma/dreta/gordo/despr/deixar/pdecat>) , com també ho ha fet Jesús Marín, cap de files del partit a Canet de Mar, població maresmenca de la qual va ser alcalde fins al 2015.

Poblet i Reñé

Gordó, en els mesos de debat refundacional, assegurava tenir el suport de dos dels quatre presidents de diputació catalans: Josep Poblet (Tarragona) i Joan Reñé (Lleida). Un dels pols

més calents en les eleccions territorials va ser, precisament, el que va mantenir Reñé amb Violant Cervera, diputada de Junts pel Sí que va optar a la presidència de la vegueria lleidatana. El president de la Diputació es va imposar de forma més o menys ajustada, especialment gràcies a la diferència de vots obtinguda al Pla d'Urgell. Es tracta de la comarca del poble del qual és alcalde, Fondarella.

Joan Reñé, amb els membres de la seva candidatura Foto: ACN

Els enemics interns de Gordó -que no eren precisament pocs- sostenien sempre que tenia "molts menys suports" dels que deia. En tot cas, com ressalta un alt dirigent de Junts pel Sí, és una persona a qui no s'ha de "menysprear". Té bons contactes -se l'ha escoltat definint-se com "la segona persona més ben informada de Catalunya", després d'Artur Mas- i sap definir bé les estratègies que segueix. El seu escó de diputat no adscrit serà el focus parlamentari en el proper ple de la cambra catalana.